

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 20.04.1963, sp. zn. 10 Tz 21/63, ECLI:CZ:NS:1963:10.TZ.21.1963.1

Číslo: 16/1964

Právní věta: Správne závery o tom, akú má povahu ublíženie na zdraví alebo aké nebezpečenstvo pre napadnutého z útoku páchatela hrozilo, môže súd urobiť len na podklade lekárskeho nálezu alebo posudku. Pre takéto závery nie je pre súd smerodajné, ako sa poškodený po útoku zdravotne cítil. Pri právnom posudzovaní konania páchatela, ktorým útočil proti zdraviu občana, nemožno vychádzať iba z toho, aká újma na zdraví poškodeného bola takýmto útokom spôsobená, ale je treba prihliadať aj na okolnosti, za akých sa útok stal, akým predmetom bolo útočené a aké nebezpečenstvo pre napadnutého z útoku hrozilo.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 20.04.1963

Spisová značka: 10 Tz 21/63

Číslo rozhodnutí: 16

Číslo sešitu: 3-4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Ublížení na zdraví

Předpisy: 140/1961 Sb. § 8

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 16/1964 sb. rozh.

Správne závery o tom, akú má povahu ublíženie na zdraví alebo aké nebezpečenstvo pre napadnutého z útoku páchatela hrozilo, môže súd urobiť len na podklade lekárskeho nálezu alebo posudku. Pre takéto závery nie je pre súd smerodajné, ako sa poškodený po útoku zdravotne cítil.

Pri právnom posudzovaní konania páchatela, ktorým útočil proti zdraviu občana, nemožno vychádzať iba z toho, aká újma na zdraví poškodeného bola takýmto útokom spôsobená, ale je treba prihliadať aj na okolnosti, za akých sa útok stal, akým predmetom bolo útočené a aké nebezpečenstvo pre napadnutého z útoku hrozilo.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu z 20. apríla 1963 - [10 Tz 21/63](#))

Okresný súd v Prešove rozsudkom zo 14. augusta 1962 sp. zn. 1 T 56/62 uznal obžalovaného vinným trestným činom pokusu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 ods. 1, § 221 ods. 1 tr. zák.

Najvyšší súd na sťažnosť pre porušenie zákona napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Z odôvodnenia:

Okresný prokurátor v Prešove podal na obžalovaného obžalobu pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 tr. zák. Okresný súd v Prešove napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného vinným iba pokusom trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 odst. 1, § 221 ods. 1 tr. zák. a uložil mu zato 6 mesiacov odňatia slobody, výkon ktorého ale podľa § 58 ods. 1 písm. a) tr. zák. odložil na skúšobný čas 1 roka. Rozsudkom sa stal právoplatným 27. septembra 1962.

Podľa zistenia okresného súdu spáchal obžalovaný uvedený trestný čin tak, že 6. mája 1962 v hostinci hodil pivným pohárom po poškodeném a spôsobil mu takto na hlave zranenie, ktoré sa zahojilo za 2 dni.

Okresný prokurátor žaloval obžalovaného pre dokonaný trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 tr. zák., lebo opierajúc sa o lekárske potvrdenie v spisoch založené tvrdil, že v dôsledku činu obžalovaného utrpel poškodený poranenie, ktoré malo za následok práceneschopnosť, ktorá trvala 1 týždeň. Okresný súd beztoho, aby bol čo do povahy poranenia vypočul lekára, oprel sa jedine o nepresnú výpoveď poškodeného na hlavnom pojednávaní, ktorý uviedol, že lekár mu poranenie na čele zalepil a určil práceneschopnosť, ale on už na druhý deň pracoval, lebo nebolo na ČSAD vodičov, a na druhý deň potom si aj náplast z čela odlepil.

Skutočnosť, že poškodený neriadil sa nariadením lekára, ale skôr ako tento dovolil, nastúpil prácu, a tak. nerešpektoval nariadenie lekára o práceneschopnosti, nemôže mať vplyv na posúdenie povahy poranenia. Pre správne posúdenie konania obžalovaného je smerodajná povaha poranenia, ako bola zistená lekárom. Posúdenie povahy ublíženia na zdraví vyžaduje odborných znalostí a praktických skúseností v lekárskom obore. Preto ani v trestnom konaní pri zisťovaní povahy ublíženia na zdraví alebo nebezpečenstva, ktoré z útoku páchatela pre poškodeného hrozilo, nemožno sa riadiť tým, ako ublíženie na zdraví hodnotil sám poškodený alebo ako sa po poranení zdravotne cítil.

Pre správne posúdenie útokov, namierených proti zdraviu občanov, akého sa dopustil obžalovaný, bolo dôležité aj hodnotiť okolnosti, za akých sa útok stal, akým predmetom bolo útočené a aké nebezpečenstvo pre napadnutého zo strany útočníka hrozilo.

Okresný súd mal si preto príslušného lekára vypočuť na hlavnom pojednávaní, a to nielen na to, či zistené poranenie poškodeného malo povahu ublíženia na zdraví v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 tr. zák., ale najmä na to, aké konkrétne nebezpečenstvo pre poškodeného hrozilo zo zisteného útoku. Vzhľadom na povahu útoku nemožno totiž vylúčiť, že konanie obžalovaného nevykazuje znaky pokusu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 ods. 1 a § 222 ods. 1 tr. zák. Práve podrobným výsluchom lekára by bolo možné zistiť povahu konania obžalovaného a jeho následky, čo by vytvorilo aj potrebné podklady na závery súdu o zavinení obžalovaného, teda či obžalovaný chcel poškodenému spôsobiť len ublíženie na zdraví v zmysle § 221 ods. 1 alebo ťažkú újmú na zdraví v zmysle § 222 ods. 2 tr. zák. Keď takto ale okresný súd nepostupoval, porušil tým zákon v ustanovení § 2 ods. 5 tr. por., ktorým aj súdom je uložené postupovať v trestnom konaní tak, aby bol zistený skutočný stav veci, z ktorého potom vychádzajú, pričom takéto objasnenie veci musí robiť už z úradnej povinnosti.

Bolo preto treba vysloviť toto porušenie zákona. Keď potom Najvyšší súd zistil, že sťažnosť pre porušenie zákona bola podaná v zákonom stanovenej šesť-mesačnej lehote, zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil Okresnému súdu v Prešove na nové prejednanie a rozhodnutie.